FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 januari 2018

17/2018

Lag
om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 33 och 36 §, 51 § 2 mom., 52 § 1 mom. och 59 §,

sådana de lyder, 33 och 36 § samt 51 § 2 mom. i lag 318/1994, 52 § 1 mom. i lag 783/2016 och 59 § i lag 1068/2003, samt

fogas till 33 a §, sådan den lyder i lag 1392/1995, ett nytt 2 mom., till 34 § ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 783/2016, och till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

33 §

Beskattningen verkställs utifrån bouppteckningsinstrument, skattedeklaration, gåvoskattedeklaration, uppgifter som erhållits av utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken, så att statens och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

När Skatteförvaltningen verkställer beskattningen ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

33 a §

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Om det är uppenbart att ett förfarande som avses i 1 mom. ska iakttas vid arvs- eller gåvobeskattningen, ska vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen omsorgsfullt prövas alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning samt den skattskyldige ges tillfälle att lämna utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige då inte lämnar utredning om att det rättsliga innehåll eller den rättsliga form som har getts den rättshandling som inverkar på arvs- eller gåvobeskattningen motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om att åtgärden inte har vidtagits i uppenbar avsikt att uppnå befrielse från skatt, ska det förfarande som avses i 1 mom. iakttas vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen.

34 §

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska Skatteförvaltningen sända en uppmaning att lämna in ett bouppteckningsinstrument eller en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om det belopp av tillgångar som på grundval av uppskattningen ska läggas till på egendom som erhållits genom arv, genom testamente eller som gåva. När det belopp som ska läggas till uppskattas ska uppgifter om

RP 97/2017
FiUB 26/2017
RSv 182/2017

arvlåtarens egendom eller om den egendom som getts som gåva eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

36 §

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om ett boupptecknings-instrument, en skattedeklaration, en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in. Skatteförhöjning kan även påföras en uppgiftsskyldig som inte är skattskyldig.

Skatteförhöjning påförs dock inte på grund av att det i boupptecknings-instrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Skatteförhöjning påförs inte en sådan skattskyldig som inte har varit uppgiftsskyldig enligt 26 § och i fråga om vilken det inte kan anses att han eller hon uppenbart har ägt kännedom om att boupptecknings-instrumentet, skattedeklarationen eller någon annan uppgift är felaktig.

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 36 a § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

36 a §

Skatteförhöjningen är 10 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av beloppet av den ökade skatten, om

1) en försummelse som avses i 36 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av beloppet av den ökade skatten.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) eller om en skatteförhöjning enligt 1 mom. är oskälig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen 5 procent av beloppet av den ökade skatten.

Skatteförhöjningen är 2 procent av beloppet av den ökade skatten, om den skattskyldige senare än 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för boupptecknings-instrumentet eller skattedeklarationen på eget initiativ yrkar att felet ska korrigeras och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjning som påförs fysiska personer är dock minst 75 euro och andra skattskyldiga minst 150 euro.

Skatteförhöjning påförs utifrån från beloppet av den ökade skatten, som beräknas på basis av skalan för skatteklass I.

36 b §

I stället för skatteförhöjning påför Skatteförvaltningen den uppgiftsskyldige en förseningsavgift, om den uppgiftsskyldige inom 60 dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen för boupptecknings-instrumentet eller skattedeklarationen lämnar in boupptecknings-instrumentet eller skattedeklarationen eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 36 §.

Förseningsavgift påförs dock inte på grund av att det i boupptecknings-instrumentet eller skattedeklarationen inte har lämnats uppgift om en skuld eller ett avdrag eller någon annan uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om det inte är fråga om ett fall som avses i 36 a § 2 mom.

Förseningsavgift som påförs fysiska personer är 50 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration och andra uppgiftsskyldiga 100 euro för varje bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration.

Den uppgiftsskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning innan förseningsavgiften påförs, om det behövs av särskilda skäl.

Förseningsavgift påförs inte, om inlämnandet av bouppteckningsinstrumentet eller skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

51 §

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Har skatt på grundval av beslutet avlyfts eller sänkts, ska vad som betalts för mycket återbetalas till den skattskyldige. På återbäringen betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd (11/2018) från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd eller enligt vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, om inte något annat anges nedan.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

59 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska 2 och 3 kap., 26, 26 a–26 d och 51 § samt 11 kap. i lagen om beskattningsförfarande iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018. Lagens 51 § 2 mom. och 52 § 1 mom. träder dock i kraft först den 1 november 2019.

Om skattskyldigheten har inträtt före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbäring för tiden före ikraftträdandet av 51 § 2 mom. tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 12 januari 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET ISSN 1456-9663